

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS BAUDŽIAMOJO KODEKSO 277 STRAIPSNIO
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO (toliau – Projektas)
(TAP Nr. 20-432–433)(TAIS Nr. 20-4055–4056)

2020-03-24 Nr.NV-794

Vilnius

Įvertinę Projekto atitiktį įstatymams ir teisės technikos reikalavimams, esminių pastabų ir pasiūlymų neturime.

Tačiau atkreipiame dėmesį į tai, kad pagal susiformavusią teisėkūros praktiką prašymas Projektą svarstyti Lietuvos Respublikos Seime ypatingos skubos tvarka yra dėstomas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarime, kuriuo Vyriausybė pritaria teisės akto projektui.

Be to, atkreipiame dėmesį į tai, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2019 m. balandžio 16 d. nutarime pripažino, jog Lietuvos Respublikos Seimo statuto 164 straipsnio (2016 m. gegužės 3 d. redakcija) 1 dalis tiek, kiek pagal joje nustatytą teisinį reguliavimą įstatymų ir kitų Lietuvos Respublikos Seimo aktų projektai gali būti svarstomi ypatingos skubos tvarka ne tik išskirtiniais konstituciškai pagrįstais atvejais, **kai būtina nedelsiant užtikrinti gyvybiškai svarbius visuomenės ir valstybės interesus kilus tokiai grėsmei valstybės ar visuomenės saugumui**, kuriai pašalinti būtini itin skubūs įstatymų leidėjo sprendimai, prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 2, 3 dalims, konstituciniams teisinės valstybės, atsakingo valdymo principams.

Projekto aiškinamajame rašte prašymas Seimui Projektą svarstyti ypatingos skubos tvarka yra grindžiamas būtinybe nustatyti adekvačią baudžiamąją atsakomybę asmenims, dėl kurių nusikalstamai lengvabūdiško elgesio yra pažeidžiamos kovos su epidemijomis ar užkrečiamosiomis ligomis taisyklės, kas sukuria realias galimybes tolesniam aptariamoms pavojingos užkrečiamos ligos plitimui visuomenėje. Mūsų vertinimu, toks pagrindimas neatitinka minėtoje Konstitucinio Teismo jurisprudencijoje apibrėžtų atvejų, kuriais būtų pateisinama ypatinga skuba, nes teisės teorijoje laikomasis nuostatos, jog ne bausmės griežtumas, o jos neišvengiamumas turi didžiausią poveikį. Šiame kontekste siūlytume, ypatingą skubą grįsti tuo, jog Baudžiamojo kodekso 277 straipsnio nuostatos nėra nuosekliai suderintos su Lietuvos Respublikos žmonių užkrečiamųjų ligų profilaktikos ir kontrolės įstatymo nuostatomis ir tai sutrukdytų asmenis, pažeidusius sveikatos apsaugos reikalavimus ar užkrečiamųjų ligų profilaktikos kontrolės taisykles, patraukti baudžiamojon atsakomybėn ir taip atgrasyti asmenis nuo visuomenei pavojingo elgesio.

Teisės grupės patarėjas

Žygimantas Daukša